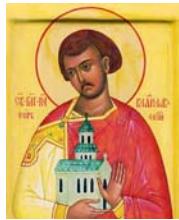

И́ца сеptéмвriя
въ юд-й дéнь.

СЛУЖБА
[ДВѢ ВЯРІАНТЫ]
СТОМУ БЛГОВЪРНОМУ
ВЛАДИСЛАВУ,
КРАЛЮ СЕРБСКОМУ.

СТВИ
КНІЗЬ

ВЛАДИ
СЛАВЕ
СЕРБСК

М҃Я СЕПТЕМВРІЯ ВК ЂД-Й ДЕНЬ.
СТÁГШ БЛГОВÉРНАГШ ВЛАДИСЛАВА, КРАЛЛ СÉРБСКАГШ.*¹
НА МАЛЧЙ ВЕЧЕРНИ.*²

На Гдн, возвáхъ: стихиры на ѳ, гласъ Ѱ:

Пð: Нéныхъ чиновъ:

На нéныя крѓги возлетѣвъ, * добродѣтелю бжѣтвенныи владиславе, *
Зашéль єсì во мракъ вговидѣнїи воистиннѣ, * и не въ гаданіихъ
треблжениe, * но въ блгти ѿбнисл єсì, * бжїа илнїа прїемла. [Дважды.]

Израстившее тѧ хрѓтови, * ѿ корене етагш отрасль бгосаждению, *
Очество твоe, радиетса: * и свѣтлѣетса црковь, * твоѣ стыл
мощи блгодѣйны и цѣлы имѣши, * и память твою праѣдиющи днесь, *
имже возмѣздie воздаждь, бгоносе.

Добродѣтельми просвѣтилъ єсì дѣшь и оумъ: * тѣмъ рогомъ єлеа
свѣши и злїаниымъ на кралевскїи твоїи вѣрхъ, * помазавъ тѧ
ахомъ бгоносе, * преѹшиоe*³ слово и гдъ: * ѿниодѣже прїѣлъ єсì скнитры
циртвїа ненагш, * ѿ подающаго наимъ вѣлю мѣть. **Слаба, гласъ Г:**

Свѣщь дѣшевију єлеемъ мѣтыни, * и добродѣтельми оукрасилъ єсì,
славне: * тѣмъ ѿкѡ мѣслина плодовитиа проспериа єсì прозлавенїа,
* ѿ и зобиљиыхъ вода напалема: * ѿ иихже дѣбеню блгти почерпала, *
люди твоѣ оумашаши. * сегѡ ради сошедшеса, * десгодолжиша пѣсними
*[владислава крал] восхваллени: *⁴ * єгоже мѣтвами хрѓте, ѿкѡ мѣтивъ,
* епсì дѣши наша. **И нынѣ, бгородиченъ, [гласъ тойже]:**

Стопервочтад*⁵ * похвало ѿщи неныхъ чиновъ, * алларъ пѣнїе, *
и прѣокѡвъ сбытие, * вѣцце, прїими молитвы наша.

^{1*} текст бденијске службе доносимо према радној верзији новог издања „Србљака“ и руској верзији свакодневне службе светоме објављене на сајту „[Новые богослужебные тексты](#)“. Текст је и од нас подвргнут граматичкој (привођење нормама савремене руске редакције цсл језика) и другој редакцији.

^{2*} делови службе (за допуну до бденијске) преузети из Службе краљу Милутину 30. октобра.

^{3*} изменењено према сличној стихири у савременим руским издањима, а у изворнику (вероватно грешком): *пре[w]иїеноe*.

^{4*} наша измена ради осмишљавања, а у изворнику само: *похвалимъ*.

^{5*} дато као у савременом руском „*Октоиху*“, а у изворнику: *Свѣто первочиста*.

На стїхбенѣ стїхнѣ, гла́съ є.

Пð: Доме єнфра́дово:

Домъ бы́лъ єсн̄ * стїа тѣзы, стїе, * ѵ градъ бы́шилагѡ црѧ, * ѵ ѿбнітелнїе пресст гѡ дхъ.

Стїхъ: Прѣникъ тѣкѡ фінїжъ процвѣтѣтъ, * [н] тѣкѡ кедръ ѵже въ лїваниѣ оўмніожитса.*⁶

Совокупнілса єсн̄, * со везплотными ликостводнїи, * егови оўгодиѣ въ добродѣтельми твойхъ дѣлнїй.

Стїхъ: Блаженъ мѹжъ боя́ися гдѣ, * въ Заповѣдехъ єгѡ востхоциетъ сѣлѡ.*⁷

Любобию ѵ совершеннымъ мілованїемъ, * тѣкѡ порфурою ѿдѣлва, * въселнілса єсн̄ въ бышилака царствїа.

Слѣба, ѵ наинѣ, егородниченъ, гла́съ ѵ подобенъ тойже:

Радииса, тѣкѡ*⁸ радость мірѹ рождаша, * хрѣзъ жизнодавца: * оўстѣнивиши печаль, * дѣо, праматерюю.

Тропарь елговѣрномѹ қралю [владиславу], гла́съ д:

Йже корене чтиагѡ Ծѣрасль слѣвна:

[Писанъ на веліцѣй вечерни.]

Слѣба, ѵ наинѣ, егородниченъ, [гла́съ тойже]:

Сже ѿ вѣка оўтглениое, * ѵ ѿглоумъ несвѣдомое таинство, * тобою, Евѣ, * сѹзимъ на землю тѣкѡ егѡ, * въ неслытномъ соединенїи воплощаемъ, * ѵ крѣтъ волею насы ради воспрїимъ: * ймже воскрѣсъ въ первозданнаго, * спасе ѿ смѣрти душы наша.

^{6*} Пс. 91,13.

^{7*} Пс. 111,1.

^{8*} у сличнимъ богородич(а)нима у современнимъ рускимъ издањима: йже.

На [Велициј] већерни.

[Поема:] Блажених мъжех: а-й линтифоних.

На Гдји, во Зваках: стихири, на ћ, гласи ѕ:

По љмену твоемъ таќко ће житије твоје: * пројасен је Ш славна го
корене, * достојан је подражало єси родитељу првовенчаниномъ, * ће
веничаних бујеву Ш савији великаго, * Очеиствуја губилка єси слава ће похвале,
* владиславе приснопамјатне. [Дважда.]

По љмену твоемъ таќко ће житије твоје: * взыскало је єси слави
небија, * ће славоју Очеиствуја је Богатији, * воздвигло єси ву
нему храмы ће обитија, * взыбада: * не нама, Гдји, не нама, * но љмену
твоемъ, дјажда слава је мјести [твоји] ће Јустиније твоји.*9

По љмену твоемъ таќко ће житије твоје: * неславија је мјера сега
воздлюбило єси, * ѡбешаја, ниција ће ѡбечија: * ће тјему
[њз]обиљију богочорији, слави, * достојан је веничаних бујеву Ш цркве
небија славоју ће честитије несталијијијо.

Ини стихири, гласи ѕ.*10

По: ѕгда Ш дрејва:

Бгда цркво недвијимоје краљевствовању прїјаје єси, * на земљи
богољубији појавије єси, * ће сокробије добродјетелју је, *
дјакији вјетреними најдаје єси, * ће срце твоје храму богоју владиславе
је, * храму сјенију томъ воздвигло єси: * мјестије ће цедротами
васа пребојијија ѡудоволија,*11 * лијди твоји богоћији вијомаја ѡупојије єси,
* ће Ш сопротијијијах најејшаваји најављаваји. * тјему, молија хријаје
сје, * сјестиса душаму најшимија. [Дважда.]

Бгда промышленјему вишија го, * тије је жрејији врдчија Очеиствуја твојија,
* ће скијитија црквија (пра)родитељи твојија, * сијаха стопама [добрји]*12
последовали єси: * Ш корене же стага џетрасија преславија [а] * губилка єси

9 Пс. 113,9.

10 остављамо стихире редом којим су дате у изворнику, иако сматрамо да би их требало певати по редоследу гласова: дакле, прво оне 2-ог гласа, а потом оне 6-ог.

11 или: ѡудовија ?

12 додато према србско-словенском тексту Службе краљу Милутину, а у изворнику нема.

О́чествъ своемъ, * [какъ свѣтлѣо пресвѣтлое возглѣбшее намъ ѿ стефана, *
црѣлѧ первовѣнчанагѡ, прехвѣльнагѡ и вѣнценменитагѡ.]^{*13} * достгойниѡ оѹбо
сопшедшесѧ въ пѣснехъ, * преплетенныыми вѣнциами сихъ оѹважемъ.

Гдà ко Хр̄тѹ любóбью, сїгє, присвóиля էси, * һ цр̄твїѧ икíптыры
добродѣтелю оўкрайив, * въ баграніцѹ, слáвне, ѿдѣмлса էси, *
мíлованіемъ же һ хламíдою оўкрайивса, * доброю кроптостю һ вѣнциемъ
оўбáзлса էси, * [һ] непорочнымъ житїемъ. * тѣмъ һ кроптихъ землю
наслѣдовали էси, * һ въ незаходимый мракъ зашёл էси: * Хр̄тѹни гаќу
предстој, * ѿ наꙗ молися вѣнченосне владиславе, * твою память
совершайющихъ, * һ Хр̄тѹ спаса воехвалюющихъ, тѧ прославьшагѡ. Слáва, глаꙑ һ:

Xръголюбівый владиславъ самодѣржецъ, * іакѡ дреѣле дѣдъ предъ
кївѡтому, * предходѧ предъ сїгыимъ тѣломъ сївъи, * всеѧ сербіи
великагѡ и чуднагѡ пастырѧ, * воспѣваше въ веселїи и радованїи: *
величитъ душа моѧ гдѧ, * іакѡ сїгыиню сю вношѹ во фбітель мою.

Ѣ нынѣ, бѣордиченъ, [глѣсъ тойже]:

Пъ нѣній За члѣвѣкѹю єе на землї гаўсѧ, * и съ члѣвѣки пожиѣ: *
Во дѣы бо Чѣтил плόть прїемыи, * и иѣз неѧ прошедыи съ
воспrijатiемъ: * ҃днiиъ єстъ сiиъ, 18г18ъ єстесствомъ, * но не 1постасiю. *
тѣмже совершённа тогò бѣга, * и совершённа члѣвѣка вонстиннъ
проповѣдающе, * и сповѣдемъ христѣ бѣга нашего: * 1гоже моли, мѣни
безнебѣстиа, * помиловать насъ душамъ нашымъ.

Бхóдз. Прокíменz, Ѯ чтéнїѧ т҃рì.

Цáрствъ прéпíхъ чтéнїе [глава й].¹⁴

Ста голомо́нъ пред лицемъ Олтарѧ гдна пред всѣмъ соборомъ інлеевымъ и воздвиже рѣцѣ свой на нѣо, [ік] и рече: гдн вѣже інлеевъ, иѣсть тѣко же ты вѣзъ на нѣсѣ горѣ и на земли ииизъ, храний звѣтъ и мѣтъ рабъ твоемъ ходящемъ пред тобою всѣмъ ср҃цемъ своимъ, [іа] тѣже сохранилъ еси рабъ твоемъ дѣдъ отцъ моемъ: ибо глаголалъ еси оуетъ твоимъ и рѣкама твоими совершилъ еси, тѣко же дѣнь

^{13*} наш додатак и измена дела из Службе краљу Милутину, који је у изворнику изостављен.

^{14*} 3. Цар. 8,22-30.

сéй: [к6] ы нáинé, гдн вéже и́лeвz, сохрани рaбъ твоемъ дéдъ фтцъ моеиъ, та же рéклz ेси ेмъ, глгола: не ѿскдитецъ мджz ѿ лицъ моегу седлай на пртголе и́лeвz, тóкмa ьше сохранилъ чада твоа пдгти сю, ьже ходити предо мнóю, яко же ходилъ ेси предо мнóю: [к5] ы нáинé, гдн вéже и́лeвz, да ѿвбкирнися глгола твой, ьгоже рéклz ेси дéдъ фтцъ моеиъ: [к3] яко ьше и́стиннн виселитса вгз из члвчкн на земли; ьше ибо ы ибо ибесе не довлбюти ти, колымъ паче храмъ сéй, ьгоже создáхъ именн твоемъ: [к4] ы да призыриши на млтвъ мою, гдн вéже и́лeвz, послышати млтвы, ьюже молитса рабъ твой пред тобою къ тебе днесъ, [к4] да вддуетъ очи твой ѿвбкирнти на храмъ сéй дэнъ ы ибщъ, на мбсто ѿ иемже рéклz ेси: вддуетъ имак мое тámш на ѿслыишанie млтвы, ьюже молитса рабъ твой на мбстѣ сэмъ дэнъ ы ибщъ: [к5] ы ѿслыишни млтвъ раба твоегу ы людий твойхъ илл, ѿ иихже помолитса на мбстѣ сэмъ: ы ты ѿслыишни на мбстѣ ѿбигалица твоегу ы ибсъ, ы сотвориши ы помилование:

Прбочества исланина чтениe [глава 23, 25].*15

 а возрадуетса душа моя ѿ гдѣ: ѿблече во мѧ въ ри3дъ спасенїа, ы фдеждею виселїю (ѡдѣм мѧ): яко на женихѣ возложи на мѧ вѣнецъ, ы яко иевеистъ ѿкраси мѧ красотою. [к6] ы яко земля растлыша цвѣты свой, ы яко вефтоградъ сѣмена сюа прозвалеетъ: таکо возрастіти гдѣ гдѣ праудъ ы виселїе пред вефми иазыки. [к6,7] Сюона ради не ѿмолчъ ы іерліма ради не попдушъ, доидеже иазыдуетъ яко сѣны прауда моя, ы спасенїе мое яко сѣнтило разжжетса. [к7] ы ѿзрастъ иазыцы праудъ твой, ы царіе славъ твой, ы прозовдъ та же именемъ ибымъ, иже гдѣ наименуетъ е. [к8] ы вдеши вѣнецъ доброды въ рѣцѣ гдни ы дїадима цртвїю въ рѣцѣ вгда твоегу: [к9] ы не прозовешися ктомъ ѿстѣленъ, ы земля твой ктомъ не наречется путь: тебѣ бо прозовеется бола моя, ы земля твой виселанин, яко благоволи гдѣ въ тебѣ, ы земля твой вѣспѣ наиселитса. [к10] ы яко же живай иноша из дѣвою, таکо поживдуетъ сбнове твой из тобою: ы вдуетъ яко же радуетса женіхъ ѿ иевеистѣ, таکо возрадуетса гдѣ ѿ тебѣ.

15 Иса. 61,10-11; 62,1-5.

Преводи голомојни чтењије [глава Г].*¹⁶

Грбници душаји вр једији, и не прикосноветса иху мјака: [Б] Непшебани бујша во џчију беџимници ојмрети, и вмѣнија [Б,А] ѡчлоблене искоди иху, [Г] и јже ћи наје шестаје сокрђашене: Они же сушти вр мирја. [А] Јбо пред лицема члвјеческима љице и мјака прїимјати, ојповаји иху беџемергија исполнено: [Б] и вмалје наказани бујше, великими блгодјетелствовани беџати, јаки врз искоди иху и ѡбрјети иху доставини сеје: [Б] јаки злјато вр горнији искоди иху, и јаки всплодије жергвеније прїјати је. [Б] Ј во времја посвештенија иху возијакија, и јаки искри по стеблију потекати: [Б] сјадати газијакија и ѡбладајути людјима, и војрјитија вр иху гдје во вѣки. [А] Надежијија наје ојраздјемејија истина, и вѣрнији вр любвији пребеџати је мјак, јаки блгати и мјати вр прѣбници је га и посвештеније во извејаници је га.

На лјетији: стихира храма.

Стихира, глава А. Самоглавији:

Свјештник блгати, и бженија ѡстакијема, * пресвјетели храма врдју показалија јеји, * ојкрадијене добродјетельни владиславе, * крајене єгови добројтоје бујла јеји, * глаголи жији вѣчнија, преблаженије, * вр єрције твојема прїјати јеји, * и не заходијији возија тијеји сјекији, * приснојијије весеље востреји: * и даје ликаји со љубљији, * џкеји црла и гда, * јејије јаки једијаго блгодјетела * мјатија бујти, ѭоносе, молији * висијенијији твоји памјатија прајдијијијији: * ѡставије грађавија сима и спросији, * и душама најшијија вељији мјатији.

Глава Г:

Стекајети јаки мјороположници крајна чудесије, * бжетвенијаја рјака имојеји твојици владиславе, * исковијеји спрјакији душаји ѡблгојахији чудијији таја: * христојоје вр блгатији, * јаки не вејештвеннијији љамјатији*¹⁷ * ѡбогатијија јеји люди твоји, * блгодјанеје

^{16*} Прем. 3,1-9.

^{17*} или: љромати. Изменјено према сличној стихији у савременим руским издањима и србско-словенском тексту, и у „Србљаку“: љроматији.

приножибогтое даръя, * върою притекающымъ. * твѣмже наслаждесѧ, сѧ, * пречтнѣхъ и вѣтвенихъ мошѣй твоихъ, * вѣрно молимся: * очествѣ твоемъ и здѣвнитисѧ належашихъ едва, * и везбожныхъ [агарахъ] насиліа. * непрестанно молѧса всѣхъ вѣцѣ и бѣгъ, * міръ да ровати глаубокъ (на)родъ^{*18} твоемъ.

Слово, гласъ І:

Свѣтъоноснаѧ твоѧ памѧть, * сїнечнаѧ ѿблестраѧтъ дарованиѧ, * и проісвѣщамѧтъ сѹца върою приходящихъ * и вѣтвенному твоему храму, * идѣже лежитъ чистаѧ рѣка мошѣй твоихъ: * и всѣхъ насы призываѧтъ, * очильнию трапезу предлагаша, * ахобныѧ сиѣди да насытимы со сїенниками, * и кнѧзи людѣй, и со всѣми вѣрными, * празднѹщие въ памѧти бѣтъоноснаго владислава, * и веселѧщесѧ возвѣдемъ: * душы прѣвныхъ въ рѹцѣ вѣтїи, * наਮъ же да ровати сѧ и хъ мѡши, * тѣкѡ покропище многоцѣнное: * и то содержаши краємѧ, * тѣкѡ оѹтварио цѣкою: * но тѣкѡ тѣцѣ со ѿг҃омъ предстоиши, * міръ земли нашеи и спроси, * и душамъ нашымъ вѣлю мѣть.

И ивиѣ, бѣородиченъ, [гласъ тойже]:

Радѹѧ, дѣре вѣтїѧ: * радѹѧ, дѣо престѧ, чистаѧ: * радѹѧ, вѣчце, сїене міра: * радѹѧ, сїѣни и пристаннище, * и покропе душа нашихъ.

На сїхъобиѣ сїхъиры, гласъ І.

Пѣ: Званий свише:

Веселитса и ликиетъ сїрана сербскаѧ, * изъ нею же вси тѣзыцы словенестїи воспѣвайтъ. * предстѧ бо кроль ѿдеснѹю тѣбѣ, хрѣтѣ вѣте, * и молитъ тѧ ѿ православиѣмъ вѣнитѣ. * твѣмже сподоби на взывати ємъ неѡвѣждѣннѡ: * радѹѧ, владиславе многоименитѣ.

Стихъ: Где, силою твою возвеселитса царь, * и ѿ сїене твоемъ возрадуетса зѣло. *¹⁹

^{18*} наша измена, а у изворнику: страдъ.

^{19*} Пс. 20,2.

Преевзначальне цркъо, * цртвїја вѣшиягѡ сподоби, * ѿ всѧ дѹши
оѹгódника твоегѡ [владислава] почитающиx: * сѧмъ во рéклъ єси: *
сѧце вѣмъ слáвишиа мѧ прославити, * слáва во єсѧть ѡчал прѹбїе
сънóбнєе. * тѣмъ оѹсéрдию потющимся * побѣдиþ плеþиþие рѹками, * ы
любовью приступимъ къ рѹцѣ моїей єгѡ ст҃ыихъ, * тéплѣ ѡблѹбъзлюще,
ы велеглáсю возопиимъ: * ѡ сѧе, непроси оѹ влкни хрѹта, * дѹшамъ
нашымъ вѣлию мѣтъ.

Ст҃ихъ: Дівенихъ бѣжъ во ст҃ыихъ съонихъ, * бѣжъ іїлебъ.*²⁰

Даровáлъ єси гдн * блгочтвомъ твоемъ оѹгódникъ [владиславъ], *
дѣдовъ кротостъ, * соломоновъ мѣдростъ, * константино
блгочтвие, * ы апъльское православие, * таќкѡ цареи црь, * ы гдствѹющиx
гдь. * тѣмже твою члвѣколюбное смотреніе славимъ: * іїсе вссильне, сїе
дѹши нашими.

Слáва, глаꙑсъ ѕ:

Бгда странъ твою среbrомъ ѡбогатилъ єси, * въ нѣдрѣхъ земниихъ сїе
взыскавый, * тогда къ нѣномъ црю возвѣлъ єси: * возлюбихъ
словеса твоѧ паче злата и топазіа. * тѣмже блгтъ ѿ хрѹта бѣ
полчиный, * ы таќкѡ талантъ сїю оѹмноживый, * не престай тогдѣ ѡ
чтѹщиx тѧ молитви: * да оѹщедрятъ и сїестъ дѹши наші.

И иинѣ, бѓородиченъ, [глаꙑсъ тойже]:

О чудесе иобагѡ виѣхъ дреbниихъ чудес! * ктѹ во позиа мѣтъ везъ
мѹжа рѹждшѹю, * ы на рѹкъ ногаþиѹю, * вио твáрь содержашаго; *
бжїе єсѧть изволеніе, рѹждшесѧ. * єгоже таќкѡ мѣнца, пречтла, * твоима
рѹкама ногивша, * ы мѣтре дерзновеніе къ немъ имѹша, * не престай
молчи и чтѹщиx тѧ, * оѹщедряти и сїестъ дѹши наші.

Тропарь блговѣрномъ кралю владиславу, глаꙑсъ ѕ:

Нже корене чтнагѡ ѡтрасль славна, * блговѣрныи кралю владиславу
* въ ѡчествѣ твоемъ добрѣ кралевствовалъ єси, * ы цртвїе нѣно
полчиный, * владѣши славою и честю великою. * тѣмже не зледи рѹдъ
[твой] сёрбскии, * ы *[виѣмъ] православнымъ²¹ на сопротивыа
споборствѹи. [Дважды.]

И Б҃щє дѣо: [Единожды.]

^{20*} Пс. 67,36.

НА УТРЕШНІ.

[На Ггъз гдѣ:] тропарь краю владиславу, гласъ д':
Иже корене честнаго Отрасль славна: [Дважды.]

Слáва, и нынéе, егóродиchenз, [глáсъ тóйже]:
Еже ѿ вѣка оўтлаénное:

По ѿ-амъ стїхослобії, сїдальнї, глаїс Г.*²²

Πό: Κρατοτέλεστα τυρειώ:

Насажденъ въ домъ гдни, * добродѣтелей благоплодіе прозаблъ єснъ: *
прѣемъ бо нѣное сѣмѧ, бѣдохновенне, * сердечною браздбю класъ
красенъ воззѣлалъ єснъ, * оұмыи напитаютъ, и дышъ и срѣ весселачъ. *
тѣмже по доль память твою восхвалемъ, * якѡ да мѣтвами твоимъ
* вѣчныхъ мѣкъ низбавимса. [Дважды.]

Слáва, и нынѣ, бгородиценъ, [глáсъ тóйже]:

Красотѣ дѣства твоегѡ, * и пресвѣтлой чѣтотѣ твоей, гаврійлѣ
коудибнѣсѧ, * вопїаше ти, б҃щє: * кѹю ти похвалѹ принесѹ
достоинѹ; * чѣто же возмненѹ тѧ; * недодмѣваш ѿ ѿжасаюса. *
тѣмже іакѡ повелѣнѹ быих, * вопїю ти: радиисѧ, блгтила.

По є-мк спіхослобії, сідальці, глаєць д.

Πό: Ογδιβίσλ ιώσιφ:

Слáба, и нынѣ, бгородиченъ, [глáсъ тóйже]:

Однвісм іѡсифъ, єже паче єспесствѧ зрѧ, * и внишаше мислію иже
на рѹнд дождь, * въ беҙгѣменномъ зачатїи твоемъ, бѣ: * кѹпинъ
ѹгнѣмъ нешпалімѹ, * жезлъ ларѡновъ прозлѣший, * и свидѣтельствѹ

^{21*} или: томъ / ємъ / всѣмъ православнымъ [хрѣніюмъ / людемъ].

^{22*} кориштени Сједалени из службе краљу Милутину.

ѡерѹчникъ твоїй и хранитєль, * ішеникѡмъ взыбаше: дѣла раздѣлѧтъ, * и по ржѣтвѣ паки дѣю пребываєтъ.

По полѹелені, величаніе:

Величаємъ тѧ, * ст҃бай и прѣбылъ * кралю сербскому владиславу, * и чтимъ
ст҃бю памѧть твою: * ты во молиши ѿ насъ * Христу вѣта нашего.

Чаломъ и збраний: Оглышише сѧ въ и зыци:*²³

По полѹелені, сѣдalenъ, гласъ и.

Пѣ: Повелѣніе [тайнѣ]:

Икона пречистыя и вѣтвеннаго слоба камень, * якѡ прекрасныи цветы
блѣгочїлъ, * и якѡ многосвѣтлаа свѣзды [шѣ запада] воззѣлъ єси,
и землю чества иоегѡ просвѣтилъ, * ірцѣ людѣй иоихъ огласилъ єси, *
и скіпетры вѣчества добреѣ оправлѧа оутвердили, * и вѣта велѣніи
прославилъ єси. * тѣмъ сошедшесѧ, по добрѣ * въ пѣснехъ достойни
восхвалемъ [тѧ], * якѡ да лѣтами твойми * вѣчныи мѣкъ
и збѣвимся. [Двѣжды.]

Слѣва, и наинѣ, егородиценъ, [гласъ тойже]:

Повелѣніе тайнѣ прїемъ въ рѣзьмѣ, * въ кроѣ иконѣ,
тѣлѣмъ предста вѣзплотный, * глаголъ къ ненскѹсеврачнѣй: *
приклонивъ и схожденіемъ нѣса, * вмѣщаетъ нензмѣнни вѣсь въ тѧ. *
Егоже и видя въ ложеснѣхъ твойихъ * прїемша рабій зракъ, * оужасаюса
зати тѣбѣ: * рѣзьмѣ, не вѣсто неневѣстнаа.

Степенина, ю-й аптифѡнъ, ю-гѡ гласъ.

Прокименъ, гласъ ю:

Бознесохъ и збраниаго * шлюдѣй моихъ.*²⁴

**Стихъ: Насажденіи въ домѣ гдни, * во добреѣхъ вѣта нашегѡ
прощеніетъ.**²⁵

^{23*} Пс. 48,2.

^{24*} Пс. 88,20в.

Беліе ў іоанна, зачало ліс.*²⁶

Пече гдѣ ко пришедшымъ къ немѹ іудеямъ: [А] Ізъ єсмь дверь:
мию ѿщє ктò внидепъ, спасетъ, и внидепъ, и изыдепъ, и
пажитъ ѿбралуетъ. [Б] Татъ не приходитъ, рашве да оукрадеетъ, и
оубиетъ, и погубитъ: Ѥзъ пріндочъ, да животъ имѹтъ, и лишше имѹтъ.
[А] Ізъ єсмь пастырь добрый: пастырь добрый душъ свою полагаетъ за
ѹвцы. [Б] І наемникъ, иже не ѿстъ пастырь, ѿмѣжне не сѣть ѹвцы свою,
відитъ волка грядуща, и ѿставлаетъ ѹвцы, и вѣгаетъ, и волка
расхититъ ихъ, и расподитъ ѹвцы. [Б] І наемникъ вѣжитъ, яко
наемникъ єстъ, и не ради тѣ фицихъ. [А] Ізъ єсмь пастырь добрый, и
знаю моѧ, и знаютъ мѧ моѧ. [Б] Іакоже Знаетъ мѧ фіцъ, и Ѥзъ знаю
філа: и душъ мою полагаю за ѹвцы. [Б] І ины ѹвцы имамъ, та же не
сѣть ѿ дворѣ сегѡ: и тѣмъ ми подобаетъ привести: и гласъ мой
оуклышишатъ, и ѿдеваетъ ѿдино стадо, и ѿдинъ пастырь.

По ю-му фалмѣ стихіра, гласъ 5:

Пріндите днесь христоменіти, * зарю дхованью воспріимше
просвѣтимся, * и да я сіаго благти наполнимся: * іаковъ во намъ
віоносный владиславъ, * ѿ неуспѣхахъ сокрошилъ боягтыя дары намъ
подаваля. * тѣмъ сошедшеся купинъ по достоінію тогод похвалимъ: * сей
во намъ малти боягтыя податель, * црквей прекрасное оутроеніе, *
стітель оутварь цркаль, * иночествуючи доброе снабдѣніе, * и людѣй
своихъ великое оутвержденіе: * христъ предстоі молитса, * спасетъ душамъ
нашымъ.

Канонъ пресвѣтѣлѣ вѣты, на 5, гласъ ю.

Ірмосъ: Бодъ прошедъ:

І канонъ благоверномъ кралю владиславу, на ю, гласъ 6,
[їгоже краєграчесіе: Владислава воспѣти, гospоди, сподоби мѧ.]

^{25*} Пс. 91,14.

^{26*} Ін. 10,9-16 (зач. 36).

Пѣсни љ. Ірмоси:

Градите, людие, поимъ пѣсни Христъ бѣгъ, раздѣльшемъ море, и настѣльшемъ люди, тѣже нѣзведе нѣзъ работы єгупетскїя, тѣкѡ прослависѧ.

Владиславъ краљу пѣсни воспѣти, гдѣ, сподоби мѧ, ѿкверненаго многими [и] везмѣстными согрѣшенъми, падшаго во глађинъ сѧлъ и оудѣленаго тѣслѣвіемъ и гробостїю лѫтою.

Лоза елгодаханна вѣнограда Христова гавиља єси, владиславе, процеља во єси на славнѣму дреѣвѣ краљеи елгодаћињахъ, єгоже сладостїю напитавшија, країныа плоды пронзрастија єси.

Аще и многи скварби ѿ братиа своегѡ претерпѣла єси, фбаче послушанїја родитељемъ ѿниодъ не оуклонија, тѣмже и вѣничѧ таја ѡродникъ твоји ст҃ији савва егомдарвији црквимъ вѣницемъ, дистохвальне. **Богоодиченј:**

Дбо престаја, Христија похвало, лици твоегѡ не ѿбраћи ѿ ѿврата ѿ насъ, но тѣкѡ мѣрдаја мѣти, защићи чада твоја ѿ врага вѣдимыихъ и невидимыихъ.

Пѣсни Г. Ірмоси:

На камени мѧ вѣры оутвердија, разширија єси оуста моја на враги моја. возвесели во са дахъ моји, виегда пѣти: икона сѹз, тѣкоже егъ нашъ, и икона прѣнија паче теје, гдѣ.

Истинији наследникъ фтија своемъ первовѣнчаниномъ въ заслугѣ ѿ странѣ сејесији бывија єси, владиславе, ѡграждаја ѿ ѿ нашесија и ноплеменниихъ и ѿ всакија междоусобнија брани.

Сада твоји, вѣже, цареви даждь и прауда твоја сиња царевија, тѣкѡ взыбаја єси, бложенији краљу владиславу. тѣмже стажала єси ѿ царенија рѣдимъ, во єже твориши сѧдъ прѣнији и мѣтъ и вѣра.

Лихви и мзды ѿбѣжала єси тѣкѡ фгња, владиславе, присиша ходакиј преди лициемъ гданимъ. сега ја ради и влѣчи егъ та и странѣ сејесији својеје Богатојо мѣтїју. **Богоодиченј:**

Аггли оудиеншиася, чиста, ржтвъ твоемъ, мы же оужасаемся
Беседашнемъ твоемъ предстательствъ ѿ насы, гдже не лиши насы,
блаже, за множество нашихъ прегрешений.

Слово, гласъ да:

Воистиннъ добрый вониз Христовъ явился еси, преславный краю
владиславу, Орджиимъ землю свою Защитниый и благочестивъ
православию вѣръ оградиый, но яко именемъ дерзновеніе ко стѣни тѣцѣ,
мѣръ стражи нашей испроси и душамъ нашымъ вѣлико мѣсто.

Слава, и иинѣ, Геородиченъ, [гласъ тойже]:

Приложелице бжитвѣ непрестанаго явился еси, престоль дѣо чиста,
но прострѣ рѣцѣ твой ко всемѣтнвомъ спас, да избавитъ иль ѿ
всакїя напасти и подобнитъ покланятися емъ неувѣждению.

Песнь да. Имъсъ:

Пришель зеши ѿ ѿ дѣы, не ходатай, ни агглъ, но самъ, гдѣ, воплощися, и
если зеши врагъ ма члѣка. Тѣмъ зовъ ти: слава сильѣ твоей, гдѣ.

Рѣкъ прѣвѣю паче зѣницы Ока храниль зеши во очестивъ своемъ,
Анграждай и ѿ ѿ латиница и аграждай: сега ради сохрані та гдѣ ѿ
всакаго любаго ѿбистоянія.

Аггли воспѣша крестъ селеній бжитихъ въ сербии, воззвиши ти,
Беседашму, таимъ миагія храмы и Обинетли иноческія, идеже не
оумолкаше мѣтва ко гдѣ.

Воистиннъ всей вселеній явился оудобрѣніе, Христолюбивый краю
владиславу, блготвор[ш]е бо (ты) и православнымъ црквамъ востока,
дѣры багатыя симъ посылая чрезъ сѧвъ блженнаго.

Геородиченъ:

Одышевленна палато црквишихъ и колеснице столь гда славы,
не ѿстани насы, въ добродѣтели оублагія: но помози насы,
и зобильными грешими багатымъ, и вѣспѣ со стыимъ кралемъ
владиславомъ Засѣпи иль и збани ѿ ѿбчиаго везчеистїя.

Пекинъ є. Імператоръ:

**Свѣтла пода́телею и вѣкѡвъ тво́рче, гдѣ, во свѣтѣ твои́хъ повелѣній
настѣни на́съ: рѣзвѣ бо твѣ и нынѣ бѣгъ не знѣмъ.**

Силою гднєю возвеселілса єсі, кралю владиславе, һ въ радости
воспѣваше ємъ пѣсни хвалебныя: тѣмже һ ѿ спасенїи своемъ
возрадовался єсі տѣлѡ.

Положи сїй сївка на глаубѣ твоей вѣнецъ ѿ камене честна. Живота вѣчнаго просилъ Госи оў вѣки живота, и той ти даде долгота дній [и спасенїе]*²⁷ во вѣкъ вѣка.

Еже ѿ врагів нашіствіє оўкрапілъ ёсі, гдѣ бо гні́бомъ смаже ѿ ні-
снідѣ нѣхъ ѕгнъ: іако оўповѣши, владиславе, на гдѣ, тг҃мже мѣтїю
ёгѡ не подвигло ёсі.

Б'єрдніченз:

Так, паче оўмлѧ ѿ словесе мѣръ бѣжїю, вѣрнїи славимъ єдиномѹдреніи, ѿ воспѣваемъ ти пѣсни хвалебныи, родилѧ бо єси на мъ вѣчное
радованіе.

Пѣсни С. Ілмоса:

Въ бѣздиѣ граѣхѹвнїй влѧсѧ, нензелѣднѹю мѣрдїѧ твоєгѡ призываю
бѣзднѹ: ѿ тлии бѣже мѧ возведи.

Изліж серцє моє глобо більшо: славословівік ім'ю ім'я владиціславу, яже
млітю ї мідростю ітакожа неноє радованіе, таємже глаголю аз
поквалі кралеви.

Глáсъ хр̄тóвъ бо єнлии оўслы́шавыи, ѿ некра́домъмъ сокро́вищъ попече́сѧ, и расточи́въ һмѣниѧ своѧ нíцымъ и оўбѡгимъ, стажа́лъ єси и нѣное цр̄твїе.

Б'єрбідніченз:

^{27*} додато према руској варијанти.

Ствена је и огражденије наима, преостала до чуда, на речи твоје неключимај оумладија, немоцијај оврачји и оскрбљавај висили.*²⁸

Кондакъ, глас 5:

И је именомъ подражала, * оутешителю и подателю жижи, * вогатства твоје ожењимај разгочаше, * и веља је и пријежише високомъ страждвишемъ, * оутешеније и заслужленје обидимомъ, * крећости и огражденије стране твоје, * владиславе присноблаженије. **Ікосъ:**

Ројствини је и веља је, владиславе, * ве сећи самому царског [Образъ]²⁹ смиренијема, младијема и кротостију, послушанијема отцу именомъ, и любовију ка земнима братијама. твемже прославија је и твоје во већки већкава, и наје на земљи ивици сподоби взывачи твебе чистыма ирцема и оумиљеном глаголати: **Радијаја**, миши скрбни претерпивши: радијаја, славиши людеска један по земљи. радијаја, сладость житейскогу никочтоже вмѣниши: радијаја, печаљь людени на радость претвориши. радијаја, сејескала по хвало и оудобреније. **Радијаја**, цареј славо и ивици већлије, владиславе присноблаженије.

Песнь 3. Імосъ:

Твомъ златомъ премудријај дјети не послужиша, и ве пламенъ сми пондоша, и боги њихъ обрадијаши, сређи пламене возопиша, и ороши је агло: ослышася ожеге ојстријашихъ мјета.

Помаза дједа самилаз прброкъ и ногда, показаја на сеја бјеје бѣговоленије: тајко и савва ствай, владиславе, помаза тајко, прозијаја и твебе бјетвенное промышленје.

Овѣже вискаја љуба јашни твоја, љако ве ирци твојема христоса војрија, и заповедима својими бјетвенными нијложи виское ве злаконије и гордији.

^{28*} изменено према руској варијанти, а у изворнику: **Исполни.**

^{29*} додато према руској варијанти.

Давје душери ћо женој своја по плоду прїшеврјају єси: да ће душа ће бити
душери ћо преморости ненадима стражалају єси, јже єсть благочестје
нелицемајући и младији нешик ће већемају.

Богоједини:

Из ће вељка ојму пјети тај, вѣде, недодуме вељка љубитељ
ниспоменати твој чудеса, обаче вмѣсту словеса вѣрје прїними. тај бо
христијан єси заслужница, тај величаема.

Пјесни Ј. Јакови:

Вај пејање џигненију који џигрокама је брзинама инизашедши го, и пламен
вај роје преложши го брај: пойте, дјела, јако гда, и превозносите во вељко вѣки.

Сербји јавијаса [ви,]^{*30} дјенојца чтијаја, савој бгомјадре и владиславе
доброљубљене, пејвани јерескији љубитељи и вѣничанији њимај прејславнији
краљи, но молитва вељпје је спрјажјајући џејствије вашема.

Птица је брјејте сеје храминја, [и гојлија гнездо сеје:]^{*31} и
владислава создаје објетель сеје, и даје положји мочи саввеји
спјетела, појејајде и сама ојпоконсајаја.

Овјетель милешевскаја пројејте јако кріна [сјељанији],^{*32} и мјашчи вај
сеје мочи двоји ојгашдник јејије: саввеји спјетела и владислава
краља, јујже^{*33} мјетвами, гди, помилји најс. **Богоједини:**

Дјео вѣчце, мјети већех најс, не превари лијди сопрјешившија, на чада
твој ојмладија, и покрјији најс чтијима твојима јмофороја.

Пјесни Ј. Јакови:

Беззначајна родијетела сија, брај и гда, волојшија ћо дје најма јавија,
јомјаченијај просвјетијти, сопрјати расјоченијај. тјема вејпјетју бије
величаема.

Овјетла єси вѣчнију славју, бложење, со спјима ојпоконјаја, тјемје
и чтијијај тај поминјај ој претоја гда вејдержијетела.

^{*30*} додато према руској варијанти.

^{*31*} додато према руској варијанти.

^{*32*} додато према руској варијанти.

^{*33*} у руској варијанти изменјено у: јујже.

Блажен је он, краљу владиславу, разумевалј на највиши и оубога, ваздјен је людима гдје извешавити тај што всакије болесни, печали и вожњачаније, отије геенскаго и чејвјеја нечешипнаго.

Избранији сима краљу богоћитијицих ваз стране србитељији преславији просија: сумењи, стефани, лазар и њин мнози. из најниже, владиславу [досточиви],^{*34} молиса је насе.

Дногоречашнији и сремдренији људи, не вомогочи принастти ти пјенјаја достојнаго, владиславу, отаје већдјије тај млатица и нищелубца, не прејри моега иубожејства, молиса. **Богоједини:**

Икош јадије вљебленном јејију кивотију, слава тије подобрејети, вљице, превознесенна во [јеон] паче горницих чинови, родивши сија, превечнаго бра.

Светијијен, глас је:

Војствинијајаја јавијаса јеон: * најшимаја скробиције, * страннимаја пријејжиције, * ојткешенјеје плачиција, * јадидимаја заслугленјеје, * стране нашеја изврднијаја покробија и јадражденјеје, * и всимаја православномаја мјерјаја скороје вспоможенјеје. * тјемје и најмаја, сије владиславу, * бјди предстапеја добрый и млатвенник вејсреднији.

Слава, и најије, богоједини, [глас тјемје]:

О, вспејтајаја мји, * рођашаја вејхија вљаја и гда, * на рибији твоји, ојмладијаса, * и купији со сијима [краљема]^{*35} владиславомаја * молије спасијеја душама најшимаја.

На хвалијехија стихији на је, глас је:

Достојнији наслеђеник јавијаса јеон * сијимаја бродникомаја твојимаја державнимаја: * сумењија мјероточијивомаја и стефанија перковећијаномаја, * почесть имаја показијаја сијостију житија. * тјемје црквије најбоје наслеђовалја јеон, * владиславу присноблаженје.

^{*34*} додато према руској варијанти.

^{*35*} наш додатак.

Слободен је у мјежеству јавија, * и крѣпчайшији је посједаљ, *
Слободнији же је у житију земнаго цртвија бујији єси: *
 Богатствома и силој гојзљак, * дѣлъи добродѣтельними паче сих
 ѿукрасија єси, * мѣтю и прајдоју, * мѣти ради јављашаја на земли, *
 хрѣтја слобода заповеди соблюдаја. * тѣмъ и је цртвији єгѡ, * то вијми
 ствими веселішија.

Ико је бѣга поборника и џејестволијаца, * јако отолпа је јако и крѣпка
 хрѣтјоменитијах людји твоијах та и мѣши, * [и] ѡснованїје тврђо и
 непоколебимо, * и мѣтвенника тѣпла ко хрѣтј: * јејтгости ствичах
 ѿјачијти [сподоби и најс] достојнїје твоје, * не поносак мнојествј прошенији.

Ико је ојтро, и јако јако, * [јако] јејтгозарнѹ лѹчи и спушаји, *
 [и] лиди јејтгозарнѹ, * и јејтгозарнѹ вѣријах веселіши. * тије бо
 јејтгозарнѹ и дне јавија єси наслѣдник, * идже, [је], водвораља ијинѣ, *
 поминай твоје памјать блажијијах [и појушијах], * (и) је мирја [симија]
 глађеоци сохранијтија ѿјтгрой.*³⁶

Слобода, гласи и:

Веселитија днеји џејествље миљешевскаја, * и мѣши је јејтгозарнѹ
 сокробије, * џињија мѣши краљ владислава, * и зрадниаго
 мѣтвенника и мѣтијага заслѹпника, * ємѹже веји ѿмѣльија глаголем: *
 и, преславнији краљ владиславе, * не ѡстарији најс јејтгозарнѹ мѣтју.

И ијинѣ, бѣородичен, [гласи топије]:

Исхијти мѧ, блажије, * рѹки ѕмѣви члвѣкодбенци, * хотаји мѧ
 алдикајствома поглотијти до конци: * сокрѹшији чељести єгѡ, молју
 та, * и кѡзни разори: * јако да и збогија је єгѡ, * величай
 заслѹплjenїје твоје.

Славословије великоје, и јављају.

^{36*} делови у заградама [...] додати према србско-словенском тексту Службе краљу Милутину.

НА АПУРГІН.

Блжѣнна ѿ канѡна ст҃а, пѣсни Г-а и С-а.

Прокіменъ, гласъ 5:

Возвеселитса прѣникъ ѿ гдѣ, * и оуповѣстъ на него.*³⁷

Ст҃ихъ: Оѹслыши, вѣже, гласъ мої, * виегда молитвила къ тебѣ.*³⁸

Апѣлъ къ галатамъ, Зачало Г.*³⁹

Грѣхъ, скажю вѣмъ [ж] елговѣстевованіе елговѣщенное ѿ мене, вѣкъ неистъ по члвѣкѣ. [ж] Ни во ѿзъ ѿ члвѣка прѣлхъ є, ниже наѣчнѣхъ: но гавленіемъ іисуса христоуыи. [ж] Слышастъ во мое житіе и ногда въ жидобствѣ, вѣкъ попремногу гонихъ црковь вѣтию, и разрушахъ ю: [ж] И преепѣвѣхъ въ жидобствѣ паче многихъ свѣртниковъ монихъ въ рода моемъ, и злиха ревнитель сый оческихъ монихъ преданій. [ж] Егда же елговоли егъ, и зеравыи мѧ ѿ чреца матере моє, и призвавыи елгѣю своею, [ж] Евнти сѧ своею во мнѣ, да елговѣстевъ єго во гавицѣхъ: ибіе не приложихъ плоти и крови, [ж] Ни взыдохъ во іералимъ къ преѣднимъ мене апѣламъ: но идыхъ во аравію, и паки возвратихъ въ дамаскъ. [ж] Потомъ же по трапезахъ лѣтѣхъ взыдохъ во іералимъ согладити петрѣ, и преебіхъ оѹ негѡ дній пакънадесѧть. [ж] Иного же ѿ апѣлъ не видѣхъ, токмо иакова братиа гдѣ.

Аллилія, гласъ 5:

[Ст҃ихъ:] Прѣникъ вѣкъ фінїхъ процеѣтѣтъ, * вѣкъ кедровъ иже въ лѣбани оѹминоожитса.*⁴⁰

Ст҃ихъ: Насаждени въ домъ гдни, * во добреѣхъ бѣа нашею процеѣтѣтъ.*⁴¹

^{37*} Пс. 63,11а.

^{38*} Пс. 63,2а.

^{39*} Гал. 1,11-19 (зач. 35 од пола).

^{40*} Пс. 91,13.

Бѣліе ѿ йоанна, засло лѣ, ѿ полѣ.*⁴²

Рече гдѣ ко пришедшимъ къ немѹ ѹдѣомъ: [А] Амінь амінь глаголю вѣамъ: не входити дверми во дворъ ѡбчи, но прелазла иудѣ, той татъ єсть и разбойники. [Б] А входити дверми, пастырь єсть фециамъ. [Г] Семѹ дверникъ ѿверзаетъ, и ѡбцы гласъ глаголю слышатъ, и сюжъ ѡбцы глашаетъ по имени, и изгонитъ ихъ. [Д] И егда сюжъ ѡбцы изгденетъ, пред именемъ ходитъ, и ѡбцы по нему идуть, такъ вѣдалъ гласъ глаголю. [Е] По чуждему же не идуть, но вѣжатъ ѿ нега, такъ не знаютъ чуждаго гласа. [З] Сю притчю рече имъ иисусъ: Они же не разумѣша, что бѣше тѣже глаголаше имъ. [И] Рече же паки имъ иисусъ: амінь амінь глаголю вѣамъ, такъ яко єсмь дверь фециамъ. [И] Всѧ, елико ихъ прїиде прѣждемене, татиє суть и разбойники: но не послушаша ихъ ѡбцы. [К] Яко єсмь дверь: мнози ще кто виедетъ, спасется, и виедетъ, и изведетъ, и пажитъ обрашетъ.

Принчестенъ:

Изъ памятъ вѣчнаго бѣдуетъ прѣникъ, [ѿ сѧхъ сѧ и не оубоитъ.]^{*43}

Ктиторска композиција у ман. Милешево.

^{41*} Пс. 91,14.

^{42*} Јн. 10,1-9 (зач. 35 од пола).

^{43*} Пс. 111,6 и 7.

М҃ДА СЕПТЕМВРІЯ ВЪ ЄД-Й ДЕНЬ.

СТÀГШ БЛГОВѢРНАГШ КНДЗЛ ВЛАДИСЛАВА СЕРЕБРАГШ.*⁴⁴

НА ВЕЧЕРНИ.

На Г҃ди, возвзвáхъ: стихиры, гла́съ 5:

По именни твоемъ тâкѡ ы житїе твоë: професиїй бо ѿ славнагш
корене, достойнѡ подражалъ էси родитељу первовѣнчаниномъ,
и вѣнчанъ бывъ ѿ славы великагш, очестве ъвнисѧ էси слава и похвала,
владиславе приснопаматне.

По именни твоемъ тâкѡ ы житїе твоë: взыскалъ бо էси славы
нбныѧ, и славою очество твоë ѿбогатиый, возвдѣгълъ էси въ
немъ храмы и очищали, взывалъ: не намъ, Г҃ди, не намъ, но именни
твоемъ даждь славъ ѿ мѣти и истина ѿ твоей.

По именни твоемъ тâкѡ ы житїе твоë: неславныѧ бо мѣра сегѡ
воздвижали էси, ѿбогати, иици и ѿвѣчныѧ. и тѣмъ очищали
блготвориый, славе, достойнѡ вѣнчанъ былъ ѿ цркви нбнагш славою и
честью иетаинио. Слава, гла́съ 5:

Христолюбийский владиславъ самодержецъ, тâкѡ дреble дѣда пред
киевштомъ, предходѧ пред сѣмъ тѣломъ славы, всеѧ сербии
великагш и чуднагш пастырѧ, воспѣваше въ веселїи и радованїи: величина
дышла молѧ Г҃да, тâкѡ сѣмъ и ѿ вношъ во очищаль мѹ.

И иинѣ, бородиченъ, иль крто бородиченъ:

Предстала дѣла вѣща, предстоѧши кртъ и на сбоегѡ и бга, ѿмѣльши
глаголаше слезлиши: и сїе, какѡ ѿмирающи смртю везчестною,
честью вѣнчайший члвѣческое очистство; ѿгробою ѿзбелюса и разумомъ
препечь, предстала плакашесѧ горькѡ.

^{44*} Утврђена Свештеним Синодом Руске Православне Цркве 25-26.12.2013. год. ([журнал № 147](#)). Могло би се рећи да руска варијанта Службе св. краљу Владиславу садржи само оригиналне делове службе, без проширења из Службе св. краљу Милутину. Текст преузимамо са сајта „[Новые богослужебные тексты](#)“, уз мало редизајнирања.

На ст҃хобниѣ ӦктоѡиѢ.

Тâже глаголемъ:

Стихъ: Гдн, силою твоему возвеселитсѧ царь, * и ѿ ѿсненїи твоему
возрадуетсѧ сѣла. ^{*45}

И поемъ ст҃хиръ, гласъ І:

Беселитсѧ и ликуетъ отрада сербска, съ нено же вси лазыцы словеностїи
блгочтии празднѹютъ. предстѧ бо царь прѣтоль твоемъ, хрѣтѣ бжє, и
мольтъ тѧ ѿ православиѣмъ вѣнствѣ. тѣмже и мы взыбаляемъ ємъ въ
веселїи: радѹисѧ, владиславе многоменитѣ. **Слѣва, гласъ І:**

Бгда отрадъ твою скропищами земными ѿбогатилъ єси, тогда къ
нѣномъ црѹ воззвали єси: возлюбихъ словеса твоѧ паче злата и
топазія. тѣмже блгть ѿ хрѣта бга полѹчилии и тѣкѡ таланты си
ѹмнооживай, не престай тогодь ѿ чудишихъ тѧ молити да ѹциедришь и
спасетъ душы нашл. **И наинъ, бгфородиченъ, илн крѣтобгфородиченъ:**

Сокрываше лѹчы сюдъ сѣнци, и земля въ трепетѣ содрогашесѧ, и
бездѹшии камени распадахисѧ, всѧ же тварь ѿкаменеваше
ѹжасомъ, и забѣса црквила раздрѣшиасѧ, ѹгли лица сюдъ закрывахъ: но
кий лазыкъ исповѣсть твоѧ отраднїя оѹ крѣта сѧ твоегѡ, пречтѧ;

Тропарь, гласъ І:

Иже корене чтиагѡ Ӧтрасль славнаѧ, блговѣрный инарже владиславе,
въ Ӧчествѣ твоему добреѣ црѣтвовалъ єси, и црѣтвїе нено
полѹчилии, владѣши славою и честю великою. тѣмже не забуди
лазыкъ словенскихъ и православныхъ людемъ на сопротивыѧ
испобѣстъ.

На ѿтрѣни.

Канѡнъ, єгѡже крагранесїе:

Владислава воспѣти, гдн, сподоби мѧ.

Гласъ І.

^{45*} Пс. 20,2.

Письмо А. Ильину:

Градите, любите, поиме письмо Христу в Господу, разделявшем мое, и наставлявшем людям, также изведе из рабства Египетской, такую прославленную.

Владислав царю письмо воспеть, где, сподоби же, откликнувшись на него многими и безмечтными согрешениями, падшаго во гробину сию и ожил вновь на земле славной и гордостью любитом.

Людь велогоджанная винограда Христова явилась Ему, владислава, процефла во Ему на славном дрефе царей велогоджанах, Егоже сладостию напитавшися, краину свою плоды пронзивших Ему.

Аще и многи скорби ю братца своему претерпевши Ему, Феакче послышал роднителем юнощем не осклонися, темже и винчая та родники твоей сущай савва егомодрый цариком винцем, доспехами.

Богоодичене:

Дено престоя, Християн похвали, лицо твоему не юврати ю, но тако мудрало мечти, защищай чада твоих ю враги видимых и невидимых.

Письмо Г. Ильину:

На камени же веры огнедиев, разшибильши Ему огнем мою на враги мои. возвесели во сла дых мой, внегда письми: нессть суть, ико же егъ наше, и нессть пребыв паче тесне, где.

Истинный наследник Отца своему первоключенному в заботе о Истрии сербской быльши Ему, владислава, отраждала ю ю нашествия иноплеменных и ю вслуха междоусобных врагов.

Сыда твой, же, цареви да же и правду твою сиену цареву, тако взыкальши Ему, егоженый царю владиславу. темже отложиши Ему ю царей разуму, во же творити сяду пребывай и митибы.

Лихвы и мзды ювежали Ему тако Фига, владислава, присни ходаки пред лицема гданим. сега ради и блгви егъ та и страну сербскую свою Богатую митию.

Богоодичене:

Ѣггли оұдненшаса, ғұла, ғәйтвъ твоемъ, мы же оұжаслемса
Всегдашнемъ твоемъ предстательствъ ѡ насы, ғәрәже не лиши насы,
влыце, За миожество нашихъ прегрѣшений.

Себа́лең, гласъ А:

Роистиннъ добрый боянъ ҳәтірбек ғавілса және, прославный царю
Владиславе, Әрдәжіемъ землю свою Защитнику и благочестіемъ
православию вѣрдік ѡградикуи, но ғакъ һмѣлай дерзновеніе ко стѣни тѣцѣ,
міръ страниѣ сеърестѣи һеспроси һа душамъ нашымъ белю мѣтъ.

Слѣба, и наинѣ, Егородиченъ:

Прѣлгелцие бжѣтвѣ непристѣпнаго ғавілса және, престаля дѣо ғұла, но
прострѣ рѣцѣ твой ко всемлѣтию ессе, да һзбайнитъ на ш вѣлкія
напасти һа сподобинтъ покланятыса ғемъ ненеъждению. [Ал] крѣтобегородиченъ:

Предстоѧщи крѣтъ сїа твоегѡ һа еѓа, грѣхѡвъ моихъ ради оұзблены
и расплакаго, не прогнѣвалыса до конца, влыше, но твойми
всемощными мѣтвами һзбайни мѣ ш вѣчнаго ѡуъжденија.

Пѣснь А. Ірмосъ:

Пришель ғеси ш дѣы, не ходатай, ни әггиз, но сымъ, гдн, воплощиса, и
еслѣ ғеси всего ма члѣка. тѣмъ зовъ ти: слѣба сильтѣ твоенї, гдн.

Рѣрд прѣвъ паче зѣници Ӧка хранилъ ғеси во ғчестѣ своимъ,
ѡграждажаю һа ш латиница һа әграхи, сегѡ ради сохраны та гдѣ ш
вѣлкаго любитаго ѡеъстоѧнїа.

Ѣггли слѣвъ бжѣтию воспѣша на һеси, ғеда ты, владиславе, въ земли
сирбестѣи миаги ж храмы һа өбийтели иноческія воззвиғаз ғеси,
и дѣже не оұмоликаетъ мѣтва ко гдѣ.

Роистиннъ вси вселенниѣ ғавілса ғеси оұдобренїе, ҳәттолюбенуи царю
Владиславе, благотвораше бо һа православнымъ црквамъ востока,
дѣры боягыл симъ посыпалъ чреzi слѣвъ бжѣннаго.

Егородиченъ:

Одъшевленнаѧ палато цръжъ прѣвѣющиъ и колеснице сѣѧл гдѣ славы, не остави наѧ, въ добротѣти оубогиъ, помози наѧ грешныи, и вѣспѣ со сѣимъ царемъ владиславомъ заспѣши наѧ и избави ѿ вѣчнаго бѣзчестїа.

Пѣсни Ѓ. Імбос:

Свѣтла подателю и вѣкѡвъ твоѣ, гдѣ, во свѣтѣ твоимъ повелѣній настави наѧ: разве бо тебе иного вѣла не знаемъ.

Силою гденоу возвеселася ѓси, царю владиславу, и въ радости воспѣвалаше ѓмѣлѣ пѣсни хвалебныѧ: разве бо тебе иного вѣла не знаю.

Положи сѣи савва на главѣ твоей вѣнецъ ѿ камене честна. **Ж**ивота вѣчнаго просилъ ѓси оѣ вѣки живота, и той ти дає долготѣ дній и спасеніе во вѣка вѣка.

Сже ѿ ѿрагѡвъ нашествїе оукротилъ ѓси, владиславу, побораше во гдѣ на иже и гнѣвомъ твоимъ смѣте лѣ. Іако оуповаше на вѣла, тѣмже крѣпостїю ѓгѡ не подвиглася ѓси, мѣдре. **Богородиченъ:**

Тако, паче оѣмѣ и словесе мѣръ бѣти, вѣрнїи славимъ ѓдиномъ дренину и воспѣвали ти пѣсни хвалебныѧ, родилъ бо ѓси наѧ вѣчное радованіе.

Пѣсни Ѓ. Імбос:

Въ вѣданїе грѣховнѣй валилася, неизлечимѹ мѣрдїј твоегѡ призываю вѣданїе: ѿ тли, бѣти, мѣ возведи.

Излѣлъ ср҃це моѣ слово вѣго: славословленїе сѣократомъ владиславъ, иже мѣрдїю и мѣдростїю стражда нѣное радованіе, тѣмже глаголю ѿ ѿхвалѣ цареви.

Глазъ христовъ во ѓнлии оубывашви, ѿ некрадомѣмъ сокровищи попечесл, и расточиевъ имѣнїј твоѣ нѣщымъ и оубогимъ, страждали ѓси нѣное црѣвїе.

О юности возлюбилъ єсін Швефженныј міра сегѡ һ сотворилъ ѡ
єсін драги себѣ ѿ богатства мимотекущаго, сегѡ ради
ѡикұдібеші ти въ живопись временихъ, ти прішка та въ вѣчна
селеңіл.

Богоодиченъ:

Стѣна єсін һ ѡгражденіе на мъз, престаля дѣо чиста, на рабы твою
неключимыя оумѣрдися, немощиа оубрачий һ ѡскдѣвлюща
востолни.

Кондакъ, глаголъ 5:

И ѿ нѣномъ подражалъ, оутѣшиителю һ подателью жизни, богатства
твою оуеѡгимъ расточаше, һ вылъ єсін прибегище всакомъ
страждущемъ, оутѣшиеніе һ засудленіе ѿбидимомъ, крестъ һ
ѡгражденіе стражи твоей, владиславе бѣоблаженне.

Ікона:

Роистиннъ таўналъ єсін, владиславе, въ себѣ самому цѣкій образъ
смиреніемъ, мѣрдемъ һ кротостию, послушаніемъ ѿ ѿ нѣномъ һ
любовью къ людемъ твоимъ. Тѣмже насы сподоби взыкати тебѣ
һ оумильнѡ глаголати: Радиися, многи скорби претерпѣвый: радиися,
славиши людскія штуды по знамъ. радиися, сладость житейскѹ
нивочтоже вмѣнивый: радиися, печаль людѣй на радость претворивый.
радиися, сѣрбска похвало һ оудореніе: радиися, царей славо һ ныцихъ
веселіе, владиславе бѣоблаженне.

Песнь 3. Імосъ:

Тѣлъ златомъ премѣдыял дѣти не послажиша, һ въ пламень сми
пондоша, һ боги ихъ ѿбрѣгаша, среди пламене возопиша, һ ѿроси ѡ
агглаз: оуслышася оуже оуста вѣшихъ мѣтва.

Помаза дѣда самъилъ прѣрокъ и ногда, показа земъ бжїе
блговоленіе, таікѡ һ савва стыій та, владиславе, помаза прозирал
ѡ тебѣ бжїтвенное промышленіе.

О вѣже всакаа ылбга ѿ душы твоѧ, таікѡ въ грцы твоемъ хрѣсъ
воцріса һ Заповѣдьми своимъ бжїтвенными низложи всакое
беззаконіе һ гордыню.

Духовныи разумъ ѿ бѣга стражалъ єсѧ, и єгда восстала на тѧ людіе неблагодарнїи, кроткѡ црквие твоє братѹ оутѣшилъ єсѧ, спасялъ страну ѿ междоусобныхъ враговъ.

Богоугоденъ:

Изъмѣваетъ всакъ оѹмъ пѣти тѧ, вѣде, недозѣваетъ всакъ землю и нисповѣдати твоју чудеса, обаче вмѣстъ словесъ вѣрѹ прими. ты во христіанъ єсѧ засѣдишица, тѧ величаемъ.

Пѣснь І. Ірмосъ:

Въ пѣсъ Стременѹ ко Отрокомъ єврѣйскимъ синизшедшаго, и пламень въ рѹсъ преложшаго бѣга, пойте, дѣла, іакѡ гдѣ, и превозносите во всѧ вѣки.

Свѣтіи гавістася вѣ, двоица чтина, съвѣто бгомъдре и владиславе добродѣльне, пѣрвый сѣрбскій архіерей и вѣничаныи имена преславный господарю, но молитва відѹщемъ спрѣжданщемъ честивъ вѣшемъ.

Птица ѿбѣгте себѣ храминѹ, и горлица гнѣздо себѣ, таکожде владиславъ обитатель сѣгу ѿзда, идеже положи мѹщи съвѣты тѣтєла, поблагожде и сѧмъ оѹпоконѧ тѣмѡ.

Обитель мілешиевскаѧ процвѣтѣ іакѡ крінъ сельныи, имена въ себѣ мѹщи двою оѹгѡднику вѣжю: съвѣты тѣтєла и владислава царѧ, иже мѣтвами, гдѣ, помилѹнъ насы.

Богоугоденъ:

Дѣо вѣчнѣ, мѣти виѣхъ насы, не прѣзри людѣй согрѣшившихъ, на чада твоју оѹмлѣнѧ и покрѣй насы чтиныи твоимъ ѿмофоромъ.

Пѣснь І. Ірмосъ:

Безначальна родитєла иже, бѣзъ и гдѣ, воплощися ѿ дѣы наимъ гавіса, ѿмраченнѧ просвѣтити, собрати распоченнѧ. тѣмъ вспѣту вѣдѣ

Обѣгъ єсѧ вѣчнѹю славу, елжение, то събѣми оѹпоковѣася, тѣмже и чтищими тѧ поминай оѹ прѣбла гдѣ веддержитєла.

Блаженъ разумѣваль на нища и оубоѓа, въ дено лѫтъ и збѣнитъ єгд
Гдѣ, тѣмже и ты, царю владиславу, ѿбрѣлъ єси мзда прѣнихъ.

Избѣрѣшии и сонъ царей вѣгочтииыхъ въ странѣ сѣрбскѣй
Преславија просилъ: сїмѣонъ, стефанъ, лазарь и ини мнози. из
нимиже, владиславу достојдане, молися ѿ насъ.

Многогрѣшныи и сдемдренныи Ѿзъ, не возмогихъ принести ти
Пѣнија достоинаго, владиславу, ѡбаче вѣдѹше тѧ мѣтица и
нищелюбна, не прѣзри моегѡ оубожества, молися. **Бородиченъ:**

Ико ѿдѣшевленномѹ вѣтию кївотѹ слава ти подобаетъ, вѣчце,
Превознесенна во паче горниихъ чиновъ, родивши сѧ, превѣчнаго єгла.

Свѣтлениъ, гласъ ѕ:

Воистини ѿвѣлъ єси нищымъ сокровище, страннымъ прибѣжище,
Оутѣшеније плакучимъ, ѿбѣднимъ засѣпленије, странѣ сѣрбскѣй
слава и ѿгражденїе. тѣмже и наимъ, сїте владиславу, єди предстатель
добрый и мѣтвенникъ всесѣрдныи. **Слава, и ивиће, бородиченъ:**

Свѣтлата мѣти, рождшала всѣхъ вѣкѹ и гдѣ, на рабы твои оумѣрдися
И кѹнија сїтѣмъ владиславомъ моли епстіеся душамъ нашымъ.

На ст҃ихобиѣ фктуниѧ. Таже глаголемъ:

Ст҃ихъ: Гдѣ, сїи царѧ и оубориши ны, воньже ѿцие дено призовемъ тѧ.*⁴⁶

И поемъ ст҃ихирѹ, гласъ ѕ:

Достоинъ наслѣдниковъ ѿвѣлъ єси сїтѣмъ сродникомъ твоимъ
ДЕРЖАВНЫМЪ: сїмѣонѹ мѣроточивому и стефанѹ перовѣнчаному,
Цркви ѿбразы оутверждалъ сїтѣю житїю. тѣмже црквие нѣное
наслѣдовали єси, владиславу присноблаженне. **Слава, гласъ ѕ:**

Веселитса днесь ѡбитель мілешевска, и мѹчи въ себѣ всензлѣющое
Сокровище, чѣніја мѹчи царѧ владислава, и звѣднаго мѣтвенника
и мѣтица засѣпника, ємѹже вси оумѣльија глаголемъ: и преславный
царю владиславу, не ѿстѣни насы мѣтвами твоими.

^{46*} Пс. 19,10.

И ныне, Егородиченъ, иль Егородиченъ:

Гдѣ ко крѣпости пригвоздиша гдѣ славы неблагодарни и злонравни
люди, на смерть подвергшися живодѣцамъ, тогда оружие пройде твою
стѣну даши и грѣхъ наши пронзиша твоѣ рѣцы, но не ширини насы до конца
погибелищъ и избави вѣчнаго мученія.

Манастир Милешево – задужбина св. краља Владислава.

※ НОВЫЙ СЕРДАЧКЪ МА ГОДИ ВЪ БЕЛГРАДЪ. © ПОСЕН СРЕДЊАК 2014. ГОД. У БЕЛГРАДУ. ※